

[Forsvarsministeren.]

mer ikke Udkommandoerne angaaende Skibe eller Personel til Øvelsesudrustninger og kan end ikke bestemme Mobiliseringsudsættelsen af det Personel, han ifølge Loven skal lede i Krig eller under Neutralitetsforhold, og har overfor Ministeren kun *sekundær* Indflydelse med Hensyn til Personellets Forfremmelse eller øvrige Udnævnelser. Han kan heller ikke udstede Direktiver for strategiske eller taktiske Øvelser paa Søen („Sejlorder“) eller for Flaadepersonellets Uddannelse i Land.“

Det er rigtigt, hvad Viceadmiralen her skriver. Admiral Rechnitzer har hidtil haft det Arbejde, der her er Tale om, og det er det, som Viceadmiralen er misforstået med, at han har haft. Nu bestemmer Loven, at for Fremtiden skal Direktøren være Viceadmiral og dermed have det omtalte Arbejde. Saa at mene, at vi skulde tage den Mand, som hidtil ikke har haft med det at gøre, som erklærer det for Blændværk, det forekommer mig at være saa langt fra, hvad der vilde være rimeligt, som vel tænkes kan.

Man har tidligere sagt i Folketinget, at da Viceadmiral Rechnitzer blev forfremmet til Admiral i 1925, havde jeg og jeg alene det fulde Ansvar for den Indstilling, der den Gang afgik til Kongen. Da der nu var Tale om, hvem der skulde udnævnes til Viceadmiral og til Direktør for Marineministeriet, har ogsaa jeg og jeg alene haft Ansvaret, og jeg har taget Initiativet uden Paavirkning fra Admiral Rechnitzer. Det er disse Ting, jeg har Lyst til at sige her baade for at klargøre min egen Stilling, og fordi en Embedsmand, som bliver angrebet for at bruge sine Albuer, misbruge en Minister, der er ham følgagtig, er afskaaret fra selv at tage til Genmæle.

Det er ikke saaledes, at Admiral Rechnitzer og jeg staa som Bundsforvandte, med eet Syn paa Sagerne. Saa snart det kommer til de militære Omraader, er Admiral Rechnitzers og mit Syn vidt forskellige, det har vi aldrig lagt Skjul paa. Jeg erindrer, at det for nogle Aar siden blev bebredt Admiral Rechnitzer i høje Toner, at han var traadt op ved et Møde og havde taget til Genmæle mod mine Udtalelser — det var ganske vist i en Forening, men det var Udtalelser, jeg var fremkommet med. Da var der ikke Tale om, at Admiralen prøvede paa at indynde sig hos Ministeren, tværtimod, da mente man, at det var noget, en Embedsmand ikke kunde gøre. Jeg kan sige, at vi har vidt forskellige Syn

paa mange Ting, vi har drøftet dem lidenskabsløst i Ministeriet. Viceadmiralen har anstrengt sig for at skabe en Kampflaade, som jeg anser for fuldkommen overflødig. Han vakte netop Uvillie hos det konservative Parti, fordi man mente, han gjorde det paa Hærens Bekostning. Han havde den Opfattelse, at Adgangsvejene til Østersøen var det centrale, derfor skulde vi have en Kampflaade, hvad jeg altsaa ansaa for overflødig. Politisk staa Admiral Rechnitzer og jeg hinanden saa fjernt, som jeg staaer det Parti, der har sine Pladser derovre. I politisk Henseende er vi fuldkommen uenige, og hvis man gav sig til at fyre paa Politikeren Rechnitzer, skulde jeg være en interesseret Tilskuer. Men det er ikke Politikeren Rechnitzer, men en Embedsmand i Marineministeriet, man har angrebet paa ærerørig Maade. Derfor kunde jeg ønske at faa at vide, hvorfra det ærede Medlem (Ellinger) har sine Oplysninger. Jeg ved paa Forhaand, at de er urigtige, men det ærede Medlem fremsætter dem jo ikke, uden at han selv maa have Tro til, at de er rigtige.

Stensballe: Jeg skal selvfølgelig ikke paa nærværende Tidspunkt blande mig i, hvad der her af den højtærede Forsvarsminister er fremført overfor Udtalelser i Dagbladene af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger); men efter den Anledning, der er givet i det andet høje Ting ved den dør af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller til Forsvarsministeren stillede Forspørgsel angaaende Tilblivelsen af § 64 i Søværnsloven, og paa den Anledning, som den højtærede Forsvarsminister nu har givet ved sine Udtalelser her, ønsker jeg at udtale, at om Spørgsmaalet om Sammenlægningen af de to Embeder som Viceadmiral og Direktør for Marineministeriet har der ikke været nogen Uenighed i Underudvalget eller i de Drøftelser, der paa anden Maade har fundet Sted. Derimod har der foreligget forskellige Udformninger af Bestemmelsen derom. Vi er blevet staaende ved den, der nu er blevet vedtaget, ud fra de Betragtninger, som jeg gjorde gældende, da jeg forelagde Lovforslaget i Landstinget, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse — de findes Spalte 1288, 3die Stykke. Jeg udtalte ved den Lejlighed:

„Jeg skal derefter omtale Overgangsbestemmelserne i § 63 og følgende Paragraffer, hvori det bl. a. hedder, at Søofficerer udenfor Nummer, der er ansat i Stillinger i Marineministeriet, ved Lovens Ikrafttræden betragtes som værende i